



GVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

NR. 1582 /DPSG
DATA 21.06.2010

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENAT
361, 30.06.2010

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege pentru instituirea impozitului anual asupra averii*”, inițiată de domnul deputat Mugurel Surupăceanu – PSD (Bp. 111/2010).

I. Principalele reglementări

Această propunere legislativă are ca obiect de reglementare instituirea, precum și modul de calcul și de plată a impozitului anual asupra averii persoanelor fizice rezidente pentru bunurile și veniturile deținute, respectiv realizate în țară și în străinătate a căror valoare cumulată depășește 500.000 euro, precum și asupra averii persoanelor fizice nerezidente pentru bunurile și veniturile deținute, respectiv realizate în România a căror valoare cumulată depășește 500.000 euro.

II. Observații

1. Propunerea legislativă are ca și concept central, esențial, noțiunea de „*avere*”. Cu toate acestea, în textul propus nu a fost inclusă și o definiție a conceptului de „*avere*”, ceea ce considerăm că este de natură să genereze

dificultăți în aplicare, mai ales că, potrivit art. 3 alin. (1) din inițiativa legislativă, se preconizează ca persoanele fizice să realizeze „*anual autoevaluarea averii*”.

Menționăm că, potrivit art. 25 din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată*, „*În cadrul soluțiilor legislative preconizate trebuie să se realizeze o configurare explicită a conceptelor și noțiunilor folosite în noua reglementare, care au un alt înțeles decât cel comun, pentru a se asigura astfel înțelegerea lor corectă și a se evita interpretările greșite*”.

Colateral față de conceptul de „*avere*”, observăm că nedefinirea acestuia face, practic, imposibilă operațiunea de „*autoevaluare*”, menționată la art. 3 alin. (1). De altfel, textul propus doar fixează denumirea operațiunii urmând ca elementele de conținut ale acesteia să fie stabilite prin norme. Practic, această modalitate de reglementare face imposibilă aplicarea legii în absența normelor.

2. Având în vedere necesitatea menținerii unei coerențe legislative, instituirea unui nou tip de impozit ar fi trebuit realizată prin modificarea și completarea *Legii nr. 571/2003*.

Privitor la aspectele legate de modalitatea de administrare a acestui impozit, menționăm că, în măsura în care acesta ar urma să fie instituit prin modificarea și completarea *Codului fiscal*, termenul de plată al obligațiilor constituie prin declararea cu titlu de impozit anual de avere ar urma să fie reglementat, de asemenea, prin actul normativ menționat.

Totodată, în vederea administrării acestui tip de impozit, considerăm ca aplicabile dispozițiile *Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare*.

3. La **art. 2 alin. (1)** din propunerea legislativă nu sunt precizate tipurile de venituri impozabile sau neimpozabile la care se face referire.

La **art. 2 alin. (1) lit. b)** și la **alin. (2)**, precizăm că persoanele fizice nerezidente, așa cum sunt definite la art. 7 pct. 17 din *Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare*, sunt acele persoane care obțin venituri din România fără să aibă o prezență fizică. De aceea, veniturile acestora se impozitează prin reținere la sursă, conform Titlului V din *Legea nr. 571/2003, Convențiilor de evitare a dublei impuneri sau directivelor Uniunii Europene, după caz*.

De asemenea, nerezenții care obțin venituri din România fără a avea prezență fizică ar fi puși în situația de a completa declarații care ar crea sarcini administrative suplimentare statului român, iar impozitul stabilit ar conduce la o

dublă impozitare a aceleiași surse de venit, fiind, astfel, încălcate *principiile din convențiile de evitare a dublei impuneri*.

Totodată, referirile de la **art. 2 alin. (3)** și **art. 4** din *Legea nr. 287/2009 privind Codul civil* sau la noțiuni nou reglementate prin aceasta ar fi trebuit reanalizate, deoarece, potrivit art. 2664 alin. (1) din *Legea nr. 287/2009 „Prezentul Cod civil intră în vigoare la data care va fi stabilită în legea pentru punerea în aplicare a acestuia”*, iar această lege pentru punerea în aplicare nu a fost încă adoptată.

4. La **art. 3**, **art. 10** și **art. 12**, sunt stabilite declarații diferite (de impozit de avere, de avere sau fiscală potrivit *Legii nr. 571/2003*). Totodată, nu este precizat termenul de plată a impozitului și obligația de stabilire a acestuia.

5. La **art. 4**, este stabilit un regim discriminatoriu de impunere comună a bunurilor deținute de persoanele căsătorite față de persoanele necăsătorite.

6. În ceea ce privește **art. 5**, referitor la baza de impozitare, care este *„constituită din ansamblul bunurilor și veniturilor impozabile”*, precizăm că aceasta determină dubla impunere a veniturilor *„transformate în bunuri”*, venituri impozitate, în prezent, cu cota de 16%.

7. La **art. 6**, sunt exonerate de la impunere, fără justificare, plasamentele financiare, mașinile și utilajele agricole, ceea ce ar determina tratamente discriminatorii privind impunerea diverselor categorii de active deținute.

8. Algoritmul de calcul al bazei de impozitare, prevăzut la **art. 7**, ar fi trebuit corelat cu prevederile **art. 5**. De asemenea, era necesară și identificarea elementelor care se deduc din baza de impozitare.

9. Considerăm că prevederea de la **art. 9** presupune dificultăți în administrare.

10. La **art. 10**, se introduce noțiunea de *„declarație de avere”* fără, însă, a se preciza dacă este diferită de cea reglementată în prezent de legislația în vigoare, fapt ce va determina existența unor paralelisme legislative cu riscul apariției dificultăților în aplicarea legii.

Totodată, ar fi trebuit să se precizeze dacă *„veniturile impozabile”* reprezintă orice tip de venit realizat/obținut de persoana fizică în corelație cu prevederea de la **art. 2**.

11. În ceea ce privește formularea textului propus pentru art. 11, respectiv „se consideră evaziune fiscală”, precizăm următoarele:

- pentru a avea o relevanță penală, o faptă trebuie incriminată și nu „considerată” ca fiind infracțiune;

- față de formularea generală a Legii nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, care acoperă o paletă largă de fapte antisociale care au fost incluse în cadrul conceptului de „evaziune fiscală”, considerăm că nu se justifică instituirea, într-o lege specială, a unei infracțiuni ca variantă a evaziunii fiscale.

12. Prevederile art. 13 alin. (1), prin care se preconizează intrarea în vigoare a legii imediat după publicare, încalcă dispozițiile art. 78 din Constituția României, republicată, potrivit cărora „Legea se publică în Monitorul Oficial al României și intră în vigoare la 3 zile de la data publicării sau la o dată ulterioară prevăzută în textul ei”.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative.**



Emil BOC

Domnului senator **Mircea Dan GEOANĂ**

Președintele Senatului